

РЕШЕНИЕ

№ 69

гр. Ловеч , 12.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, VIII СЪСТАВ в публично заседание на седми юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ЙОРДАНКА ХР. ВУТОВА**

при участието на секретаря **ВАЛЯ ИВ. ДОЧЕВА**
като разгледа докладваното от **ЙОРДАНКА ХР. ВУТОВА** Административно наказателно дело № 20214310200168 по описа за 2021 година

С наказателно постановление № 547666-F571123/16.11.2020 г. на Валентин Цонев Вълков – Директор на Офис /дирекция/ за обслужване – Ловеч в ТД на НАП – гр. Велико Търново, упълномощен със Заповед № ЗЦУ – 1149 от 25.08.2020 година на Изпълнителния директор на НАП, е наложена на Б. П. В., ЕГН ***** от гр. Ловеч, на основание чл.53, ал.1 във вр. с чл.27 /чл.83/ и чл.3, ал.2 от ЗАНН и чл.264, ал.1 от ЗКПО – глоба в размер на 200,00 лв., за това, че Б. П. В., ЕГН *****, в качеството си на управител на ***** с ЕИК №***** не е изпълнила задължението си да осигури подаване на декларация по чл.92, ал.1 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за дружеството за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък за финансовата 2019 г. в законоустановения срок до 30.06.2020 г. вкл. съгласно § 25, ал.1 от Преходни и заключителни разпоредби /ПЗР/ на ЗМДВИП. Съгласно чл.92, ал.2 от ЗКПО годишната данъчна декларация се подава в срок до 31 март на следващата година в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на данъчно задълженото лице. Съгласно § 25, ал.1 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявен с решение на Народното събрание от 13.03.2020г./ЗМДВИП/, който бе обнародван с ДВ, бр.28 от 24.03.2020г (в сила от 24.03.2020 г.) през 2020 г. сроковете по чл. 92, ал. 2, чл. 93, чл. 217, ал. 2, чл. 219, ал. 4 и 5, чл. 241, ал. 2, чл. 252, ал. 1, чл. 253, чл. 259, ал. 2 и чл. 260 от Закона за корпоративното подоходно облагане се удължават до 30 юни 2020 г. Нарушението е извършено на 01.07.2020г. в ТД на НАП В. Търново, офис Ловеч, която е компетентната ТД на НАП за задълженото лице и е установено на 13.08.2020 г. в ТД на НАП Велико Търново, офис Ловеч. До дружеството ***** с управител Б. П. В. е изготвена покана за явяване за съставяне и връчване на Акт за установяване на административно нарушение с изх. № 1387/13.08.2020г., която е връчвана на

03.09.2020 г. лично на управителя на дружеството. В посочения в поканата 7 дневен не се е явил представляващия или друго лице, изрично упълномощено да подписва и получава съставени от органите на НАП актове за установяване на административни нарушения и наказателни постановления и АУАН е съставен в отсъствие на нарушителя. По данни от информационната система на НАП през финансова 2019 г. задълженото лице е извършвало дейност. Към датата на съставяне на акта, по данни от информационната система на НАП, дружеството няма подадена декларация по чл.92 от ЗКПО за финансова 2019 г. Нарушен е /осъществен е/ състава на чл.92, ал.1 от ЗКПО чл.92, ал.2 от ЗКПО, § 25, ал.1 от ПЗР на ЗМДВИП във връзка с чл. 261, ал. 1 от Закон за корпоративното подоходно облагане. Нарушението е за първи път.

Недоволна от наказателното постановление останала жалбоподателката Б. П. В., която го обжалва в срок и излага, че моли да се отмени обжалваното НП. На 17.02.2021 г. жалб. В. е потвърдила действията по подаването на жалбата, в качеството и на физическо лице. В жалбата е посочено, че не се оспорва извършването на нарушението, но че в случая се касаело за първо по ред такова нарушение, при което по никакъв начин не била ощетена държавата. Изложени са аргументи в насока на това, че причината за допускане на нарушението били извършена на управителят на дружеството операция и закриване на магазина поради стеклите се ковид обстоятелства, както и липса на документи за изпълнение на задължението.

В съдебно заседание за жалбоподателката Б. П. В., р.пр. моли да бъде отменено обжалваното НП. Излага, че не оспорва извършването на нарушението, но че не е успяла да изпълни задължението си по причините изложени в жалбата, а именно предстоят и в болница и отсъствието на счетоводителят и от Р България. Сочи, че предвид на това, че нарушението било за първи път следвало да бъде предупредена, че при повторно извършване на нарушение ще бъде

Ответникът – ТД на НАП гр. Велико Търново офис - Ловеч, редовно призовани се представляват от юриск. И. която моли да се остави жалбата като неоснователна без уважение и се потвърди НП като правилно и законосъобразно. Посочва, че административно наказателното производство е протекло правилно и законосъобразно, като на всеки един етап от него била дадена възможност на жалбоподателката да упражни своевременно правото си на защита. Излага, че НП също е правилно и законосъобразно, а нарушението доказано по непротиворечив начин, поради което моли същото да бъде потвърдено.

От събраните по делото писмени доказателства и от показанията на свидетелите Сн. Г. К. и В. П. Т., от становището на жалбоподателката и становището на процесуалния представител на ответника, съдът приема за установена следната фактическа обстановка:

На 21.09.2020 година бил съставен Акт с бл. № F571123 за установяване на административно нарушение от св. Сн. Г. К. в присъствието на св. В. П. Т. срещу Б. П. В., ЕГН ***** от гр. Ловеч, за това, че Б. П. В., ЕГН *****, в качеството си на

управител на ***** с ЕИК №***** не е изпълнила задължението си да осигури подаване на декларация по чл.92, ал.1 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за дружеството за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък за финансовата 2019 г. в законоустановения срок до 30.06.2020 г. вкл. съгласно § 25, ал.1 от Преходни и заключителни разпоредби /ПЗР/ на ЗМДВИП. Съгласно чл.92, ал.2 от ЗКПО годишната данъчна декларация се подава в срок до 31 март на следващата година в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрацията на данъчно задълженото лице. Съгласно § 25, ал.1 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявен с решение на Народното събрание от 13.03.2020г./ЗМДВИП/, който бе обнародван с ДВ, бр.28 от 24.03.2020г (в сила от 24.03.2020 г.) през 2020 г. сроковете по чл. 92, ал. 2, чл. 93, чл. 217, ал. 2, чл. 219, ал. 4 и 5, чл. 241, ал. 2, чл. 252, ал. 1, чл. 253, чл. 259, ал. 2 и чл. 260 от Закона за корпоративното подоходно облагане се удължават до 30 юни 2020 г. Нарушението е извършено на 01.07.2020г. в ТД на НАП В. Търново, офис Ловеч, която е компетентната ТД на НАП за задълженото лице и е установено на 13.08.2020 г. в ТД на НАП Велико Търново, офис Ловеч. До дружеството ***** с управител Б. П. В. е изготвена покана за явяване за съставяне и връчване на Акт за установяване на административно нарушение с изх. № 1387/13.08.2020г., която е връчена на 03.09.2020 г. лично на управителя на дружеството. В посочения в поканата 7 дневен не се е явил представляващия или друго лице, изрично упълномощено да подписва и получава съставени от органите на НАП актове за установяване на административни нарушения и наказателни постановления и АУАН е съставен в отсъствие на нарушителя. По данни от информационната система на НАП през финансова 2019 г. задълженото лице е извършвало дейност. Към датата на съставяне на акта, по данни от информационната система на НАП, дружеството няма подадена декларация по чл.92 от ЗКПО за финансова 2019 г., с което е нарушил състава на чл.92, ал.1 от ЗКПО чл.92, ал.2 от ЗКПО, § 25, ал.1 от ПЗР на ЗМДВИП във връзка с чл. 261, ал. 1 от Закон за корпоративното подоходно облагане. Посочено е, че нарушението е за първи път. С АУАН не са иззети вещи и документи. В АУАН не е вписано възражение. В законоустановения срок е депозирано писмено възражение, което е приложено по делото. Въз основа на акта за нарушение е постановено обжалваното наказателно постановление.

Гореописаната фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства по административно - наказателната преписка, събраните в хода на съдебното производство гласни доказателства, които са последователни, взаимно обвързани и без противоречиви и анализирани в съвкупност не налагат различни изводи.

При така установената по делото фактическа обстановка и въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му и справедливостта на наложеното административно наказание, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в законния срок и от легитимен субект, поради което е

процесуално допустима, а разгледана по същество, се преценява като неоснователна.

Наказателното постановление № 547662 - F571121/16.11.2020 г. е издадено от Валентин Цонев Вълков – Директор на Офис /дирекция/ за обслужване – Ловеч в ТД на НАП – гр. Велико Търново, упълномощен със Заповед № ЗЦУ – 1149 от 25.08.2020 година на Изпълнителния директор на НАП. Образованото административно -наказателното производство е проведено правилно и законосъобразно.

Наказателното постановление е издадено в шестмесечния преклузивен срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. Спазени са нормите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като съставеният АУАН и издаденото наказателно постановление съдържат всички реквизити, посочени в тези норми. Вмененото във вина на жалбоподателката нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща ѝ да разбере в какво е обвинена и срещу какво да се защитава. Не са допуснати съществени процесуални нарушения при постановяване на наказателното постановление. По никакъв начин не е накърнено правото на защита на жалбоподателката, което тя е упражнила с подаването на жалба до РС Ловеч. В НП е посочена нарушената материално правна норма, като наказанието за нарушението е индивидуализирано. Въз основа на акта за нарушение е издадено обжалваното наказателно постановление, като административно -наказващият орган е възприел изцяло обстоятелствата, сочени в акта. Установява се по делото, че жалбоподателката, в качеството си на едноличен собственик и управител на ***** е осъществила от обективна и субективна страна състава на административното нарушение по чл.92, ал.1 и ал.2 от ЗКПО, тъй като за финансовата 2019 година не е подала в законоустановения срок – до в случая до 30.06.2020 година /С оглед на обстоятелството, че срока по чл.92, ал.2 от ЗКПО е удължен със ЗАКОН ЗА МЕРКИТЕ И ДЕЙСТВИЯТА ПО ВРЕМЕ НА ИЗВЪНРЕДНОТО ПОЛОЖЕНИЕ, ОБЯВЕНО С РЕШЕНИЕ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ ОТ 13 МАРТ 2020 Г. И ЗА ПРЕОДОЛЯВАНЕ НА ПОСЛЕДИЦИТЕ (ЗАГЛ. ДОП. - ДВ, БР. 44 ОТ 2020 Г., В СИЛА ОТ 14.05.2020 Г./, годишната си данъчна декларация за облагане по ЗКПО за 2019 година за осъществената от него дейност. От събраните по делото доказателства се установява, че дружеството е извършвало стопанска дейност и е било задължено да подаде годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за 2019 година. Съгласно чл.264, ал.1 от ЗКПО „Управител, ликвидатор/синдик или лице, изпълнявало длъжността ликвидатор/синдик, който с действие или бездействие е допуснал нарушение, посочено в чл. 261, 262 или 263, се наказва с имуществена санкция или с глоба в размер от 200 до 1000 лв.”. Нарушението по чл.92, ал.1 и ал.2 от ЗКПО е формално, което се осъществява чрез бездействие, с не подаването в срок на годишната данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО. От данните по делото безспорно се установява, че жалбоподателката в качеството си на данъчно задълженото лице не е подала данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък за 2019 година в удължения на основание § 25, ал.1 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявен с решение на Народното събрание от 13.03.2020г./ срок до 30.06.2020 г., с което е осъществила състава на визираното

административно нарушение. Поради това, съдът намира, че административно - наказващият орган правилно е квалифицирал нарушението като такова по чл.92, ал.1 и ал.2 от ЗКПО, и на основание чл.264, ал.1 от ЗКПО правилно е наложил наказание "глоба", тъй като именно там е предвидена санкция за управител на дружество, който наруши разпоредбите на чл.92 от ЗКПО. При индивидуализацията на наказанието, административно - наказващият орган е определил за нарушението наказание "глоба" в размер на 200,00 лв., като се е съобразил с обстоятелството, че нарушението е извършено за първи път. Съдът намира, че наказанието определено в минималния размер, е справедливо и съответстващо на извършеното нарушение и ще изпълни целите на чл. 12 и чл. 27 от ЗАНН, поради което наказателното постановление следва да бъде потвърдено като законосъобразно. Наложено административно наказание е в минимален размер с оглед нормата на чл. 264, ал.1 от ЗКПО, поради което не може да се намали размера на "глоба", предвид разпоредбата на чл.27, ал.5 от ЗАНН и предвидената забраната за определяне на наказанието под предвидения най - нисък размер.

Настоящият съдебен състав намира за неоснователно възражението на жалбоподателката, че в настоящия случай е приложима нормата на чл. 28 ЗАНН. Предмет на нарушението по чл. 92 от ЗКПО е неподаването на годишна данъчна декларация по реда на ЗКПО изобщо, респ. неподаването ѝ в срок, като за съставомерността на деянието законът не поставя изискване от това бездействие да са настъпили каквито и да е вредни последици за някой субект или за фиска като цяло. Законодателят е определил, че годишната данъчна декларация следва да бъде подавана в конкретен срок, а бездействието на данъчния субект да я подаде в този срок е административно нарушение, при осъществяване на фактическия състав на което наказващият орган е длъжен да санкционира субектът за неизпълнение на вмененото му задължение. С изтичане на срока за подаване на декларация, се поражда задължението на органа да установи извършването на нарушението, като от този момент започват да текат сроковете по чл. 34 от ЗАНН, както за съставяне на АУАН, така и за издаване на НП. Без значение е фактът, с колко време задълженото лице е закъсняло при подаване на годишната си данъчна декларация, тъй като законодателят не е обусловил налагането на наказание в зависимост от времето, с което данъчно задълженото лице е просрочило изпълнението на задължението си по чл. 92, ал. 2 от ЗКПО. Нарушението на това задължение е формално такова, на просто извършване, като административнонаказателната разпоредба не изисква настъпване на вреди от нарушението, поради което наличието на настъпили конкретни вреди от извършеното нарушение е ирелевантно при преценката дали е налице маловажност на административното нарушение и не биха могли да обосноват маловажен случай на извършеното нарушение.

Единственият релевантен за приложението на чл. 28 от ЗАНН факт е, че жалбоподателката е извършила нарушение от посочения вид за първи път и последното би могло да се третира като смекчаващо отговорността обстоятелство. От друга страна, засегнатият кръг обществени отношения, регулирани от ЗКПО, обусловени от целта на закона, свързана с определянето на годишния размер на данъка, е изведен като специален,

под особена закрила и режим. Фискалните правоотношения са особено значими и нарушенията, които ги засягат, са с относително по-висока степен на обществена опасност от другите административни нарушения. Самото деяние накърнява реда и правната сигурност на данъчното документиране, затруднява дейността на органите по приходите и създава усложнения в отношенията на данъчните субекти от една страна, между тях и данъчните органи, от друга. Процесното нарушение е типично за вида си и не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност за установения ред на държавно управление в сравнение с други нарушения от същия вид, което е още един извод за липсата на основания то да бъде квалифицирано като маловажно. По - важното обаче е, че нарушението не е било отстранено дори и след изпращането и получаването на поканата за съставяне на АУАН, както и към датата на съставяне на процесния акт. Безспорно от доказателства по делото се установява и че жалбоподателката е постъпила в болнично заведение през месец септември 2020 г., а задължението е следвало да бъде изпълнено до 30.06.2020 г., както и че счетоводителят за когото се навеждат доводи, че е бил възпрепятстван да изпълни задължението поради отсъствието си от РБ е отсъствал за времето от 28.08.2020 г. до 18.09.2020 г., т.е. към датата на извършване на нарушението не са били налице обективни причини за неизпълнение на задължението.

Предвид на изложените съображения, съдът намира, че следва да бъде потвърдено обжалваното наказателно постановление като законосъобразно.

Водим от гореизложеното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 547666-F571123/16.11.2020 г. на Валентин Цонев Вълков – Директор на Офис /дирекция/ за обслужване – Ловеч в ТД на НАП – гр. Велико Търново, упълномощен със Заповед № ЗЦУ – 1149 от 25.08.2020 година на Изпълнителния директор на НАП, с което е наложена на Б. П. В., ЕГН *** от гр. Ловеч, на основание чл.53, ал.1 във вр. с чл.27 /чл.83/ и чл.3, ал.2 от ЗАНН и чл.264, ал.1 от ЗКПО – глоба в размер на 200,00 лв., за нарушение на чл.92, ал.2 от ЗКПО във вр. с чл.92, ал.1 от ЗКПО, § 25, ал.1 от ПЗР на ЗМДВИП във връзка с чл. 261, ал. 1 от Закон за корпоративното подоходно облагане, като ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

Решението подлежи на касационно обжалване пред Ловешки административен съд по реда на АПК, в 14 дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____

